

บทที่ 2

แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการเปิดหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครจำเป็นต้องอาศัยแนวความคิด ทฤษฎีและกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องนำมาประยุกต์ใช้กับพื้นที่ศึกษา ตลอดจนการทบทวนงานวิจัยต่างๆที่มีรูปแบบเนื้อหาและวิธีการที่สอดคล้องกับงานวิจัย การศึกษาในครั้งนี้ ใช้แนวความคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. สถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชา วิชาชีพสถาปัตยกรรมและสถาบันที่เปิดสอน
2. หน้าที่การทำงานและขั้นตอนการให้บริการทางวิชาชีพของสถาปนิก
3. วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์ในการผลิตบัณฑิตนักวิชาชีพของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
4. สรุปการทบทวนวรรณกรรมที่นำไปใช้ในงานวิจัย

2.1 สถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชา วิชาชีพสถาปัตยกรรมและสถาบันที่เปิดสอน

สถาปัตยกรรมศาสตร์ เป็นการศึกษาสถาปัตยกรรมที่ผสมผสานเทคนิควิทยาการทั้งทางวิทยาศาสตร์ ศิลปะ และวัฒนธรรม เข้าด้วยกัน เพื่อตอบสนองความต้องการในการดำรงชีวิตของมนุษย์ ในด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่อาศัย วัฒนธรรม ความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่นั้น สนองตอบในเชิงจิตวิทยา ซึ่งผู้ออกแบบต้องเข้าใจความต้องการในการใช้พื้นที่นั้น ๆ อย่างลึกซึ้งอันมีผลกับการออกแบบที่ดี และไม่ดี หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นศิลปวิทยาการในการออกแบบอาคารและสิ่งเกี่ยวเนื่อง เพื่อพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้เหมาะสมในการดำรงชีวิตของมนุษย์ โดยครอบคลุมตั้งแต่ระดับมหัพภาค ถึงจุลภาค เช่น การวางผังชุมชน การออกแบบชุมชน ภูมิสถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรมศาสตร์เป็นสาขาวิชาที่จะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ในหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องรูปแบบศิลปะ เรื่องของชุมชน เรื่องของพฤติกรรมมนุษย์ และเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องอีกมากมาย ถือเป็นศาสตร์ที่มีศาสตร์อื่นมาเกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก จนยากที่จะสรุปลงไปได้ว่ามี ศาสตร์สาขาใดมาเกี่ยวข้องบ้าง

สาขาวิชาของสถาปัตยกรรมศาสตร์

โดยสากลแล้ว แบ่งออกได้เป็น 4 สาขา คือ

1. สถาปัตยกรรมหลัก (Architecture)
2. ภูมิสถาปัตยกรรม (Landscape architecture)
3. สถาปัตยกรรมภายในและมัณฑนศิลป์ (Interior architecture)
4. สถาปัตยกรรมผังเมือง (Urban architecture)

วิชาชีพสถาปัตยกรรมในประเทศไทย

สถาปนิกเป็น วิชาชีพที่มีการควบคุมภายใต้พระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. 2543 โดยมีสมาคมสถาปนิกสยาม ในพระบรมราชูปถัมภ์ (Association of Siamese Architects) สถาปนาขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2477 เป็นศูนย์กลางในการส่งเสริมวิชาชีพด้านสถาปัตยกรรมและติดต่อประสานงานระหว่างสถาปนิกด้วยกัน ส่วนสภาสถาปนิก (Council of Architects) มีหน้าที่ออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม (ก.ส.) รับรองคุณวุฒิ รวมทั้งควบคุมจรรยาบรรณวิชาชีพของสถาปนิก

มหาวิทยาลัยที่เปิดสอนวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์

รายชื่อคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ในประเทศไทย มหาวิทยาลัยทั้งหมดที่เปิดสอน

1. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
4. คณะเทคโนโลยีและสถาปัตยกรรมสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยชินวัตร
5. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
6. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
7. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
8. ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
9. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
10. โปรแกรมวิชาสถาปัตยกรรม คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
11. คณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

12. คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ สาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
อุบลราชธานี
13. สาขาการจัดการสถาปัตยกรรม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัย
ราชภัฏภูเก็ต
14. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
15. คณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ตะวันออก
16. คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ล้านนา
17. คณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
สุวรรณภูมิ
18. คณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
รัตนโกสินทร์
19. คณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
อีสาน
20. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
21. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้
22. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
23. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ผังเมืองและนฤมิตศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
24. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
25. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
26. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล
27. สำนักวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
28. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
29. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
30. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
31. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
พระนคร

2.2 หน้าที่การทำงานและขั้นตอนการให้บริการทางวิชาชีพของสถาปนิก

สถาปนิก คือบุคคลผู้เกี่ยวข้องในการออกแบบ และ วางแผน ในการก่อสร้าง หรือที่เรียกว่างานสถาปัตยกรรม โดยสถาปนิก จะเป็นผู้ที่เข้าใจในมาตรฐานการก่อสร้างของอาคาร เข้าใจถึงหน้าที่ใช้สอยของอาคารนั้น รวมถึงวัสดุที่จะนำมาเป็นส่วนประกอบของสิ่งก่อสร้าง นั้น สถาปนิกจำเป็นต้องได้รับการศึกษาทางสถาปัตยกรรมศาสตร์ และได้รับใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม ถึงจะสามารถทำงานในวิชาชีพสถาปนิกได้ ซึ่งคล้ายกับการทำงานในสาขาวิชาชีพอื่น

สถาปนิก คำเก่าของคำว่าสถาปนิก ได้รับพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 เป็นศัพท์ภาษาสันสกฤต หมายถึง ผู้สร้าง, ผู้ก่อตั้ง ในเอกสารโบราณก่อนสมัยรัตนโกสินทร์เคยปรากฏคำ "สถาปนิก" หมายถึง การสร้าง หรือผู้สร้าง

หน้าที่ของสถาปนิกกับโครงการก่อสร้างในยุคปัจจุบัน

ในรูปแบบที่เกิดขึ้นเป็นส่วนใหญ่ สถาปนิกจะทำสัญญากับเจ้าของโครงการ(Owner) โดยรับหน้าที่เป็นผู้ให้บริการวิชาชีพ ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการก่อสร้าง ผ่านทางการออกแบบ (Building Design) และการทำแบบก่อสร้าง(Construction Document) สถาปนิกจะมีที่ปรึกษาผู้ให้คำแนะนำในเรื่องเทคนิคระดับขั้นสูงคือ วิศวกร ซึ่งจะเป็นผู้เชี่ยวชาญในแต่ละแขนงเกี่ยวกับการก่อสร้าง โดยทั่วไปสำหรับโครงการขนาดกลาง วิศวกรเหล่านี้จะประกอบด้วย วิศวกรโครงสร้าง (Structural Engineer) วิศวกรโยธา (Civil Engineer) วิศวกรไฟฟ้า (Electrical Engineer) วิศวกรประปา (Plumbing Engineer) และ วิศวกรเครื่องกล (Mechanical Engineer) นอกจากนี้อาจจะมีที่ปรึกษาอื่นๆที่สำคัญ เช่น มัณฑนากร(Interior Designer) และ ภูมิสถาปนิก (Landscape Architect) เป็นต้น นักวิชาชีพทั้งหมดนี้จะทำงานร่วมกันเป็นทีม ผ่านการประสานงานของสถาปนิก ซึ่งเป็นผู้นำของทีม (Team Leader) และผู้ติดต่อประสานงานระหว่างทีม (Coordinator) เพราะที่ปรึกษาอื่นๆ จะไม่มีใครเข้าใจภาพรวมของโครงการเท่าสถาปนิกด้วยสาเหตุของความเข้าใจในโครงการที่มากกว่าสมาชิกในทีมคนอื่นๆ ทำให้สถาปนิกเป็นผู้ที่ติดต่อกับเจ้าของโดยตรงในการทำโครงการ นักวิชาชีพในทีมคนอื่นๆ ที่ต้องการติดต่อกับเจ้าของมักจะทำผ่านสถาปนิก หรือในบางกรณีสถาปนิกจะไม่อนุญาตให้สมาชิกในทีมคนอื่นๆ ติดต่อกับเจ้าของโดยตรงเลย เพราะจะเป็นการเกิดความสับสนในระบบการประสานงานและปฏิบัติการ ถ้านักวิชาชีพเหล่านี้ทำสัญญาการว่าจ้างกับสถาปนิก สถาปนิกจะมีสถานภาพเป็นผู้นำของทีมออกแบบ (Leader) แต่ถ้านักวิชาชีพ

เหล่านี้ทำสัญญาโดยตรงกับเจ้าของ สถาปนิกจะมีสถานภาพเป็นผู้ประสานงาน (Coordinator) โดยส่วนใหญ่สถาปนิกจะทำสัญญาว่าจ้างกับนักวิชาชีพเหล่านี้เพื่อจะได้เกิด การควบคุมคุณภาพและสั่งการโครงการได้สะดวก แต่ในบางกรณี สถาปนิกอาจจะต้องการ หลีกเลี่ยงการทำสัญญากับนักวิชาชีพเหล่านี้ โดยเฉพาะถ้าเป็นโครงการที่ใหญ่เป็นพิเศษที่ สถาปนิกต้องมีความรับผิดชอบสูงมาก อาจเกิดความเสี่ยงต่อการรับผิดชอบต่อความเสียหาย (Liability) มากจนไม่คุ้มกับค่าบริการวิชาชีพที่จะได้รับ สถาปนิกจะแนะนำให้เจ้าของโครงการ ทำสัญญาโดยตรงกับนักวิชาชีพเหล่านั้น อีกด้านหนึ่ง เจ้าของโครงการ (Owner) จะทำ สัญญากับผู้รับเหมาก่อสร้าง (Contractor) เพื่อให้ทำการก่อสร้าง ตามแบบก่อสร้าง (Construction Documents) และ รายการประกอบแบบ (Specification) ที่สถาปนิกและทีม ผู้ช่วยทั้งหลายได้ทำการออกแบบ

ขั้นตอนการให้บริการวิชาชีพของสถาปนิก

สถาปนิกจะทำการบริการวิชาชีพตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ออกแบบเบื้องต้น (Schematic Design)
2. ออกแบบรายละเอียด (Design Development หรือ DD)
3. ทำแบบก่อสร้าง (Construction Document)
4. การประมูลและเจรจาต่อรอง (Bidding and Negotiation)
5. บริหารงานก่อสร้าง (Construction Administration)

ขอบเขตงานของสถาปนิก

สถาปนิกในปัจจุบันได้มีการขยายขอบเขตการประกอบวิชาชีพไปในหลายๆ ด้านที่เป็น แนวทางเฉพาะ เช่น

1. งานด้านออกแบบ (Design)
2. งานด้านการบริหารโครงการ (Construction Management)
3. งานด้านการบริหารการใช้พลังงานในอาคาร (Building Energy Management)
4. งานด้านการออกแบบการให้แสง (Lighting Design)
5. งานด้านบริหารจัดการอาคาร (Facility Management)
6. งานด้านอนุรักษ์ (Preservation)
7. งานตรวจสอบมาตรฐานและความปลอดภัยของอาคาร (Building Inspection)

ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม

ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม หรือเดิม (ก่อน พ.ร.บ. สถาปนิก 2543) เรียกว่า ก.ส. เป็นเอกสารรับรองของสถาปนิกในการออกแบบและเซ็นรับรองแบบ ที่รับรองโดยสถาปนิก ในปัจจุบันมีอยู่ 4 สาขาด้วยกันได้แก่ สถาปัตยกรรมหลัก สถาปัตยกรรมภายในและมัณฑนศิลป์ สถาปัตยกรรมผังเมือง และ ภูมิสถาปัตยกรรม ใบประกอบวิชาชีพมี 4 ระดับเรียงจากสูงไปต่ำ คือ วุฒิสถาปนิก สามัญสถาปนิก ภาคีสถาปนิก และ สถาปนิกภาคีพิเศษขอบเขตงานที่ควบคุมในสาขาต่างๆ ถูกกำหนดไว้โดยในกฎกระทรวง (พ.ศ. 2549) ว่าด้วยการกำหนดวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม

กฎกระทรวงการกำหนดวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมนี้ ได้มีการกำหนดให้งานสถาปัตยกรรมควบคุมสาขาต่างๆ ทั้ง 4 สาขานั้น ผู้ดำเนินการงานออกแบบ ให้คำปรึกษา ตรวจสอบ ศึกษาโครงการ บริหารและอำนวยความสะดวกก่อสร้าง ต้องเป็นสถาปนิก (แต่ละสาขา) ที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพในระดับชั้นต่างๆกันไป ตามขอบเขตของงาน

งานที่ต้องมีใบอนุญาต

ตัวอย่างงานที่ต้องมีสถาปนิกที่มีใบอนุญาต (ตามกฎกระทรวงปี 2549) ได้แก่

1. สาขาสถาปัตยกรรมหลัก - งานวางผังที่อาคารที่อยู่อาศัย พื้นที่ 150 ตารางเมตรขึ้นไป, หรืออาคารทางการเกษตร 400 ตารางเมตรขึ้นไป
2. สาขาสถาปัตยกรรมผังเมือง - งานที่มีการบังคับใช้ผังเมืองรวม ผังเมืองเฉพาะ, งานจัดรูปที่ดิน, การจัดสรรที่ดิน, งานอนุรักษ์ศิลปกรรมและสิ่งแวดล้อม, งานในพื้นที่เขตเพลิงไหม้และเขตภัยพิบัติ, นิคมอุตสาหกรรม, กลุ่มอาคารขนาดใหญ่-ใหญ่พิเศษ อาคารสาธารณะ อาคารสูง อาคารพิเศษ พื้นที่รวมกัน 30,000 ตารางเมตรขึ้นไป
3. สาขาภูมิสถาปัตยกรรม - งานในพื้นที่สาธารณะ บริเวณอาคารสาธารณะ, พื้นที่ที่บุคคลทั่วไปใช้สอยได้ ตั้งแต่ 1,000 ตารางเมตร หรือชุมนุมคนได้ 500 คนขึ้นไป, พื้นที่การจัดสรรที่ดิน (ยกเว้นพื้นที่เกษตรกรรม และที่พักอาศัยส่วนบุคคล)
4. สาขาสถาปัตยกรรมภายใน และมัณฑนศิลป์ - พื้นที่ภายในอาคารสาธารณะ 500 ตารางเมตรขึ้นไป

จะเห็นได้ว่าขอบเขตงานที่ต้องใช้สถานปณิกที่มีใบประกอบอนุญาตวิชาชีพจากกฎกระทรวงฯ ฉบับล่าสุดนั้นยังเป็นไปได้ยากในการปฏิบัติ เนื่องจากจำนวนสถานปณิกที่มีใบประกอบวิชาชีพไม่พอกับงานที่ต้องการควบคุม (จากข้อมูลปี 2548-49 นี้ โดยเฉพาะงานสถาปัตยกรรมผังเมือง มีผู้มีใบประกอบวิชาชีพ 8 คน, งานภูมิสถาปัตยกรรม มีภูมิสถาปนิกที่มีใบอนุญาตเพียง 80 คน เป็นต้น) ไม่มีหน่วยงานและบุคคลากรที่ทำการตรวจสอบและดูแลการบังคับใช้ และหลาย ๆ งานไม่จำเป็นที่จะต้องมีสถานปณิกที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพก็คงไม่ทำความเสียหาย หรือในหลายกรณีเป็นขอบเขตของงานที่รัฐมีหน้าที่จัดทำ (ตาม พ.ร.บ. หรือกฎหมายอยู่แล้ว) ซึ่งไม่จำเป็นต้องออกใบประกอบวิชาชีพแต่อย่างใด และตามเจตนารมณ์ของการออกกฎกระทรวงนั้น มีวัตถุประสงค์ในการบังคับใช้กับสถานปณิกนอกระบบราชการเป็นสำคัญ ทำให้เกิดการร้องเรียนคัดค้านเกิดขึ้นจากผู้ประกอบวิชาชีพเอง นักวิชาการ และผู้เกี่ยวข้อง

ใบประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม มีลักษณะเหมือนกับใบประกอบวิชาชีพในสาขาอื่น ๆ เช่น ใบประกอบวิชาชีพวิศวกรรม และ ใบประกอบวิชาชีพเวชกรรมของแพทย์ กล่าวคือผู้ที่ไม่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพจะไม่สามารถประกอบวิชาชีพนั้น ๆ ได้ ถ้าฝ่าฝืนจะมีโทษตามที่องค์กรวิชาชีพแต่ละองค์กรกำหนดไว้ ในกรณีของสถานปณิกนี้ มีบทลงโทษ ตามที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ. สถานปณิก (2543) ว่าจะมีโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี ปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2532

ได้กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นข้อบังคับของสมาคมฯ เพื่อดึงปฏิบัติทางวินัยตามมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพ การกระทำใดๆ โดยสมาชิกของสมาคมฯ ที่มีความแตกต่างไปจากบทบัญญัติข้อใดข้อหนึ่งของมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพที่สมาคมฯ ได้กำหนดไว้นี้ให้ถือว่าสมาชิกผู้นั้นได้กระทำความผิดวินัยทางวิชาชีพ และสมาชิกผู้นั้นจะต้องได้รับการพิจารณาวินัยโดยสมาคม

วิชาชีพสถาปัตยกรรม ซึ่งเป็นวิชาชีพที่ต้องการบุคคลผู้ก่อปรด้วยคุณธรรม วัฒนธรรม สติปัญญาที่มีความสามารถสร้างสรรค์ และทักษะการให้บริการของสถานปณิก อาจรวมถึงการบริการใดๆ ที่เหมาะสม ต่อการพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางกายภาพของมนุษย์ ทั้งนี้สถานปณิกต้องผดุงไว้ซึ่งคุณธรรมในวิชาชีพของตน และการบริการนั้นจะต้องมุ่งไปสู่จุดหมายในการสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมที่มีระเบียบ ความงาม เจตนา และความสามารถของสถานปณิกที่ต้องก่อให้เกิดการยกย่อง และความเชื่อมั่นเสมอไป สถานปณิกควรแสวงหาโอกาสที่ให้บริการด้านสร้างสรรค์ในความปลอดภัย อนามัย ความงาม และความเป็นอยู่ที่ดีแก่ชุมชน ในฐานะที่เป็นสถานปณิกจะต้องระลึกอยู่เสมอว่าตนมีความผูกพันในทางศีลธรรมต่อ สังคม ยิ่งกว่าที่มีกำหนดโดยกฎหมาย หรือการปฏิบัติธุรกิจตนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ ซึ่งมีภาระความรับผิดชอบอันสำคัญต่อสาธารณะ ดังนั้นใน

การปฏิบัติสนองความต้องการของลูกค้าสถาบันจะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะ และ
ความเป็นอยู่ที่ดีของสังคม

ความซื่อสัตย์ในเจตนารมณ์ของสถาบันต้องอยู่เหนือความระแวงใดๆ สถาบันจะต้อง
ให้บริการวิชาชีพแก่ลูกค้าของตน และกระทำการเป็นตัวแทน และผู้แนะนำของลูกค้าของตน โดย
คำแนะนำของสถาบันที่ให้แก่ลูกค้าจะต้องมีเหตุผล และไม่มี ความลำเอียงใดๆ เจือปน ทั้งนี้ใน
ฐานะที่ตนรับผิดชอบต่อการให้คำวินิจฉัยอันเที่ยงธรรม ในการตีความเอกสารสัญญาต่าง
สถาบันทุกคนควรยินดีอุทิศเวลา และความสามารถเพื่อสนับสนุนความยุติธรรม ความเป็นผู้มี
มรรยาทอันงามและความจริงใจในวิชาชีพของตน สถาบันต้องบริหาร และประสาน
ความสามารถทางวิชาชีพของผู้ร่วมงาน ผู้อยู่ในบังคับบัญชาและที่ปรึกษาการกระทำของสถาบัน
ต้องรอบคอบ สุขุม และทรงไว้ซึ่งความรู้

หมวดที่ 1 พันธกรณี

1.1 พันธกรณีต่อสาธารณะ

- 1.1.1 สถาบันอาจจะเสนอบริการของตนต่อบุคคลใดๆ ได้โดยการคิดค่าตอบแทนค่าธรรมเนียม
เงินเดือน ค่าลิขสิทธิ์ตามมาตรฐานที่ยอมรับกันทั่วไป ในฐานะที่เป็นตัวแทนที่ปรึกษา ผู้แนะนำ
หรือผู้ช่วย ทั้งนี้สถาบันต้องผดุงไว้ซึ่งคุณธรรมแห่งวิชาชีพอย่างเคร่งครัด
- 1.1.2 สถาบันต้องปฏิบัติหน้าที่ทางวิชาชีพของตนด้วยความสามารถ และจะต้องสนองต่อ
ผลประโยชน์ของลูกค้าของตนและสาธารณะอย่างถูกต้อง
- 1.1.3 สถาบันต้องไม่โฆษณาตนเอง หรือยอมให้ผู้อื่นใช้ชื่อตนหรือผลงานของตนในเชิงยกย่อง
โอ้อวดชักจูงให้หลงผิด เว้นแต่จะเป็นเพียงการเผยแพร่ด้านวิชาการ หรือเพื่อแสดงข้อมูลตำแหน่ง
ที่อยู่หรือสำนักงานของสถาบันเท่านั้น รวมทั้งไม่ประกาศรับรองสินค้าใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับงาน
วิชาชีพสถาบัน
- 1.1.4 สถาบันต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพที่ใช้บังคับการ
ประกอบวิชาชีพสถาบันของประเทศไทย และจะต้องเคารพธรรมเนียมและมาตรฐานที่กำหนด
โดยองค์การหรือสมาคมวิชาชีพ สถาบันของท้องถิ่นนั้นๆ

1.2 พันธกรณีต่อลูกค้า

- 1.2.1 สถาบันจะต้องให้บริการทางวิชาชีพอย่างมีคุณภาพพร้อมทั้งเป็นตัวแทนทางด้านวิชาการ
คุ้มครองผลประโยชน์ให้แก่ลูกค้า และสิทธิทั้งปวงของบุคคลต่างๆ ซึ่งมีในสัญญาให้สถาบัน
จัดการคำแนะนำ และคำวินิจฉัยของสถาบันจะต้องมีเหตุผลและเที่ยงธรรม

- 1.2.2 การติดต่อของสถาบัน ไม่ว่าจะด้วยวาจา หรือเป็นหนังสือหรือเป็นภาพ ต้องมีความแน่นอน
ชัดเจน

1.2.3 สถาปนิกต้องไม่รับค่าตอบแทนใดๆ ไม่ว่าจะผลประโยชน์ทางการเงิน หรือในทางส่วนตัว เนื่องในการบริการวิชาชีพของตน จากบุคคลอื่นนอกเหนือจากลูกค้าหรือนายจ้างนั้นๆ

1.2.4 สถาปนิกจะต้องไม่แสวงหา หรือตกลงรับทำงานโดยรับค่าตอบแทนที่ต่ำกว่าความเหมาะสมตามคุณค่าของงานที่ตนตกลงจะทำให้กับลูกค้า จนเป็นเหตุให้ตนไม่สามารถจะให้บริการเต็มความรับผิดชอบที่มีต่อลูกค้าของตน และต่อสาธารณะ

1.3. พันธกรณีต่อวิชาชีพ

1.3.1 สถาปนิกต้องไม่กระทำการใดๆ ในลักษณะที่เป็นความเสียหายต่อผลประโยชน์ที่ดีที่สุดของวิชาชีพ และความร่วมมือทำงานเพื่อส่งเสริมผลประโยชน์ขององค์กรวิชาชีพของตน

1.3.2 สถาปนิกต้องไม่ประทุษร้าย หรือพยายามประทุษร้ายไม่ว่าโดยรู้หรือโดยเห็นผิด หรือโดยเจตนาร้ายต่อชื่อเสียง โอกาสอันดี หรือวิธปฏิบัติในทางวิชาชีพของสถาปนิกอื่น

1.3.3 สถาปนิกต้องไม่พยายามแก่งแย่งงานจากสถาปนิกอื่นภายหลังจากที่ลูกค้าได้ตกลงว่า จ้างสถาปนิกอื่นนั้นเป็นที่แน่นอนแล้วสถาปนิกต้องไม่เสนอตัวเข้ารับงานจน กว่าจะได้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้สถาปนิกอื่นนั้นทราบความจริง และได้รับการบอกเล่าจากเจ้าของว่าได้เลิกจ้างสถาปนิกอื่นนั้นแล้ว

1.3.4 สถาปนิกไม่พึงเสนอบริการของตนในการประกอบแข่งขันที่ไม่ยุติธรรม หรือไม่ได้รับการรับรองจากสมาคม

1.4. พันธกรณีต่อวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

สถาปนิกต้องยินดีอุทิศเวลาความสามารถกำลังกาย กำลังทรัพย์ร่วมกิจกรรมต่างๆ เพื่อสนับสนุนความยุติธรรม การเผยแพร่แลกเปลี่ยนความรู้ ตลอดจนการยอมรับและให้การสนับสนุนส่งเสริมผลประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพออก แบบและวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

1.5. การประกาศใช้บังคับ

- 1) มาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพประกาศใช้บังคับเพื่อส่งเสริมมาตรฐานจริยธรรมสูงสุดสำหรับวิชาชีพ สถาปัตยกรรม ดังนั้นการตีความบรรดาหน้าที่ทั้งปวงที่ระบุไว้ในมาตรฐานนี้จึง ไม่ควรบิดเบือนอันเป็นการปฏิเสธหน้าที่อื่นๆ ซึ่งมีความสำคัญบังคับอยู่ทดเทียมกัน แม้จะมีได้ระบุไว้โดยชัดแจ้งก็ตามนอกจากนั้น การบัญญัติถึงพันธกรณีภายใต้หัวข้อใดๆ ข้างต้นจะต้องไม่บิดเบือนให้เป็นการขัดกับการใช้บังคับบทบัญญัติดังกล่าวแก่กลุ่มบุคคลที่ระบุ เพราะพันธกรณีบางอย่างก็ใช้บังคับได้อย่างกว้าง และที่บัญญัติไว้เฉพาะกลุ่มก็เพียงเพื่อความสะดวกและเน้นให้เห็นชัดเท่านั้น ความมุ่งหมายเบื้องต้นของการ

ดำเนินการทางวินัยภายใต้มาตรฐานปฏิบัติวิชาชีพ เหล่านี้ ก็เพื่อป้องกันสาธารณะและวิชาชีพ

- 2) โดยที่การยึดมั่นในหลักการที่ระบุไว้นี้เป็นพันธกรณีของสมาชิกทุกคนของสมาคมสถาปนิกสยามฯ การปฏิบัติให้ผิดแผกไปจากหลักการดังกล่าวนี้ จะต้องได้รับการพิจารณาทางวินัยตามส่วนแห่งความร้ายแรงของการกระทำนั้น
- 3) คณะกรรมการบริการสมาคมสถาปนิกสยามฯ หรือเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบอำนาจ มีอำนาจโดยเด็ดขาดในการตีความมาตรฐานปฏิบัติวิชาชีพเหล่านี้ และคำวินิจฉัยของกรรมการย่อมเป็นที่สิ้นสุด ทั้งนี้ภายใต้ข้อบังคับของระเบียบของสมาคมฯ

2.3 วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้รับการสถาปนาขึ้นในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 ซึ่งดูเหมือนจะเป็นมหาวิทยาลัยใหม่ในสายตาของคนทั่วไป แต่ความจริงแล้วมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครมีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน และจัดเป็นสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงและมีความเชี่ยวชาญด้านวิชาชีพมา เป็นเวลาช้านาน จากเดิมที่รวมตัวอยู่กับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลซึ่งเป็น สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนสายวิชาชีพ อันประกอบด้วย วิทยาเขตต่าง ๆ มากกว่า 35 วิทยาเขตทั่วประเทศ และเมื่อมีการปรับเปลี่ยนสถานภาพจาก สถาบันมาเป็นมหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2548 ก็ได้มีการรวมกลุ่มวิทยาเขตในสังกัดแยกออกเป็น 9 มหาวิทยาลัย และหนึ่งในมหาวิทยาลัยที่แยกอิสระออกมา ก็คือ “มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร”

จนถึงปัจจุบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ใจกลางกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยวิทยาเขตเดิม 5 แห่ง ที่มีพื้นที่ไม่ห่างไกลกันนัก ได้แก่

1. วิทยาเขตเทเวศร์
2. วิทยาเขตโชติเวช
3. วิทยาเขตพัฒนชยการพระนคร
4. วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์
5. วิทยาเขตพระนครเหนือ

มหาวิทยาลัยยังคงยึดมั่นใน สร้างบัณฑิตนักปฏิบัติ ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยแบ่งการจัดการเรียนการสอน ออกเป็น 9 คณะ ได้แก่

1. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

2. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
3. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
4. คณะบริหารธุรกิจ
5. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
6. คณะวิศวกรรมศาสตร์
7. คณะศิลปศาสตร์
8. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
9. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย

“มหาวิทยาลัยแห่งโลกอาชีพ ผลิตผู้เชี่ยวชาญเทคโนโลยี สร้างคุณค่าสู่สากล”

พันธกิจของมหาวิทยาลัย

1. จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษามุ่งเน้นวิชาชีพบนพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีคุณภาพและมีความสามารถพร้อมเข้าสู่อาชีพ
2. สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม บนพื้นฐานของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่งเสริมการผลิตและการบริการที่สามารถถ่ายทอดและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ประเทศ
3. ให้บริการงานวิชาการและการศึกษาที่มีแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ เพื่อการมีอาชีพอิสระ และพัฒนาอาชีพสู่การแข่งขัน
4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและรักษาสืบสานวัฒนธรรม

เป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัย

1. เป็นแหล่งการศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีเชิงบูรณาการที่เข้มแข็งและได้มาตรฐานสากล
2. สร้างคนคุณภาพสู่โลกอาชีพ(สร้างคนเก่งและคนดีที่มีทักษะวิชาชีพ)
3. ให้บริการวิชาการแก่สังคมโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง
4. เป็นแหล่งทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสืบสานวัฒนธรรม
5. สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้เชิงบูรณาการเพื่อการแข่งขันในระดับชาติและนานาชาติ

ยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. ศูนย์กลางการศึกษาและความรู้ (Hub) ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีความเข้มแข็ง
2. สร้างคนดี คนเก่ง มีทักษะในงานพัฒนาให้เป็นทุนมนุษย์ (Human Capital) ของประเทศ
3. ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดจนถ่ายทอดความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเชิงบูรณาการที่ได้มาตรฐานเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย

ยุทธศาสตร์

1. สร้างโอกาสทางการศึกษาให้ประชาชนได้รับการพัฒนาความรู้ไปสู่การศึกษาในระดับที่สูงขึ้น
2. สนับสนุน และส่งเสริมการพัฒนาด้านอาชีวศึกษา
3. ส่งเสริมการสร้างงาน อาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้ กับประชาชน และเป็นสังคมผู้ประกอบการ
4. ปฏิรูปการศึกษาเพื่อสร้างความเข้มแข็ง “สร้างคนสูงงาน เชี่ยวชาญเทคโนโลยี”
5. เพิ่มศักยภาพของอาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน
6. จัดหาทรัพยากรทางการศึกษาให้เพียงพอภายใต้ระบบบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล
7. พัฒนาคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานสากล
8. เพิ่มขีดความสามารถด้านงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์นวัตกรรมบนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
9. ให้บริการวิชาการเพื่อการแข่งขันและสร้างรายได้

กลวิธี/มาตรการ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างโอกาสทางการศึกษาให้ประชาชนได้รับการพัฒนาความรู้ไปสู่การศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

1. พัฒนาหลักสูตรและระบบการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเรียนการสอน อาทิ e-Learning, e-Library, e-Education, หลักสูตรนานาชาติและหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
2. จัดทำเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรวิชาชีพที่ร่วมกับสถานประกอบการเพื่อเป็นมาตรฐานคุณภาพด้านการเรียนการสอน

3. สร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับประชาชนทุกระดับส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
4. พัฒนาระบบการเทียบโอนประสบการณ์ของผู้เรียนจากการทำงาน การศึกษานอกระบบ/การศึกษาตามอัธยาศัย เข้าสู่การศึกษาในระบบมหาวิทยาลัย
5. พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและส่งเสริมการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุน/ส่งเสริมการพัฒนาด้านอาชีวศึกษา

1. จัดทำความร่วมมือพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับสถาบันอาชีวศึกษาต่าง ๆ
2. สร้างศูนย์แห่งความเป็นเลิศทางวิชาการและวิชาชีพเฉพาะด้าน (Center of Excellence) อาทิ เช่น
 - ศูนย์แฟชั่นสิ่งทอ
 - ศูนย์ผลิตและทดสอบมาตรฐาน
 - ศูนย์สร้างสรรค งานออกแบบ
 - ศูนย์พัฒนาครูอาชีวศึกษา
 - ศูนย์ฝึกอบรมและซ่อมเครื่องจักร
 - ศูนย์วิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยี (เฉพาะทาง)
 - ศูนย์นวัตกรรมระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมการสร้างงาน อาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้ กับประชาชน และเป็นสังคมผู้ประกอบการ

1. เสริมสร้างความเชื่อมโยงระหว่างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับประชาชน
 - ชุมชนและท้องถิ่น (Local/Community Linkage)
 - ธุรกิจและอุตสาหกรรม (Industry Linkage)
 - ภูมิภาคและนานาชาติ (Regional/Global Linkage)
2. เสริมสร้างความรู้ใหม่และให้คำปรึกษาเชิงรุกเพื่อพัฒนาศักยภาพ ผู้ประกอบการในประเทศและต่างประเทศ
3. จัดทำความร่วมมือทางวิชาการร่วมกับสถานประกอบการต่างๆ จัดตั้งหน่วยบ่มเพาะผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในมหาวิทยาลัย เช่น บริษัทผู้ประกอบการมืออาชีพ

4. สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ตลอดชีวิตโดยการพัฒนาให้มีความรู้ และจริยธรรมเช่น มีการพัฒนาระบบห้องสมุดสมัยใหม่/ห้องสมุดแบบมีชีวิต (Living Library) อุทยานแห่งการเรียนรู้ ซึ่งจะเสริมสร้างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาและสถานที่

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ปฏิรูปการศึกษาเพื่อสร้างความเข้มแข็ง “สร้างคนสู่งาน เชี่ยวชาญเทคโนโลยี”

1. พัฒนাবัณฑิตให้มีคุณภาพและมีความพร้อมในการประกอบวิชาชีพและส่งเสริมกิจกรรมบัณฑิตในอุดมคติ
2. จัดทำโครงการสหกิจศึกษา/สหกิจศึกษานานาชาติ
3. ผลิตบัณฑิตให้ถึงพร้อมด้วยวิชาการ วิชาชีพ ความต้องการของผู้เข้าศึกษาและความต้องการของสังคมโดยเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรม และจิตสำนึกเสียสละเพื่อร่วมพัฒนาและรับใช้สังคม
4. ส่งเสริมระบบการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงมาตรฐานทางการศึกษาที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน
5. สนับสนุน อนุรักษ์ เผยแพร่และฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม ของชาติและภูมิปัญญาไทยในทุกสาขา โดยมีการจัดกิจกรรมด้านศิลป วัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง และหลากหลาย ทำให้ศิลปวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมหาวิทยาลัย

ยุทธศาสตร์ที่ 5 เพิ่มศักยภาพของอาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน

1. ส่งเสริมและพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีคุณวุฒิทางการศึกษาและตำแหน่งทางวิชาการให้สูงขึ้นอย่างมีมาตรฐาน
2. พัฒนาคุณภาพอาจารย์ให้เป็นผู้มีความรู้ทางวิชาการและเป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำแก่นักศึกษา
3. พัฒนาศักยภาพเพื่อพัฒนาองค์กรที่ยั่งยืน โดยดำเนินการพัฒนาศักยภาพของตนเองและตามความต้องการขององค์กรให้มีความรู้ความคิดทันสมัย
4. รักษาทรัพยากรบุคคลให้อยู่กับมหาวิทยาลัยในระยะยาว ปฏิบัติงานได้เต็มศักยภาพและรักดีต่อองค์กร

5. พัฒนาศักยภาพของผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความสามารถในการใช้ ICT เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน, การเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านระบบ ICT และการผลิตสื่ออิเล็กทรอนิกส์
6. ส่งเสริมภาระงานของอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาให้เชื่อมต่อการทำงานร่วมกัน ระหว่างศาสตร์และสร้างเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนานักศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 6 จัดหาทรัพยากรทางการศึกษาให้เพียงพอภายใต้ระบบบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล

1. พัฒนาระบบการบริหารและระบบการปฏิบัติงานให้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประสิทธิภาพของระบบงาน
2. จัดทำแผนการตลาดเชิงรุกและการพัฒนาระบบประชาสัมพันธ์สู่ภายนอก และรักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง
3. ส่งเสริมการใช้ Performance Assessment Rating Tool (PART) มาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อการประเมินระดับความสำเร็จของผลผลิตโครงการ การดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณของมหาวิทยาลัย
4. พัฒนาระบบบริหารความรู้ ถ่ายทอดและการนำไปใช้ประโยชน์ (พัฒนางาน, พัฒนาคณะ และพัฒนาฐานความรู้)
5. ปรับปรุงกฎระเบียบและข้อบังคับในการบริหารด้านต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ
6. พัฒนาระบบกายภาพของมหาวิทยาลัย โดยปรับปรุงด้านกายภาพเพื่อให้มีที่รองรับกิจกรรมของนักศึกษาและบุคลากรที่เหมาะสม

ยุทธศาสตร์ที่ 7 พัฒนาคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานสากล

1. ส่งเสริมการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการและการบริหารวิชาการ
2. พัฒนาระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วย
 - ศูนย์กลางระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์

- ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์วิทยาเขต/คณะ
 - การเช่าวงจรรสื่อสารและอินเทอร์เน็ต
3. ปรับปรุงระบบสารสนเทศเพื่อการกำกับและติดตามประเมินผล
 4. ส่งเสริมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน ICT ให้ทั่วถึงและต่อเนื่อง
 5. สร้างสภาพแวดล้อมในการทำงานให้มีรูปแบบการใช้อิเล็กทรอนิกส์มากขึ้นและส่งเสริมการผลิตสื่อการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์และ Courseware ที่หลากหลายและได้มาตรฐานในทุกระดับ

ยุทธศาสตร์ที่ 8 เพิ่มขีดความสามารถด้านงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์นวัตกรรมบนพื้นฐานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี

1. ส่งเสริมและเพิ่มโครงการวิจัยสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมโดยเน้นการแสวงหา แหล่งเงินทุนทั้งภายในและต่างประเทศ
2. ส่งเสริมและสนับสนุนศักยภาพและขีดความสามารถการทำวิจัยของบุคลากรและนักศึกษาพร้อมทั้งสร้างเครือข่ายการวิจัยสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรม
3. มุ่งเน้นการทำวิจัยสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมในสาขาที่ตอบสนองความต้องการและการเน้นสาขาที่จำเป็นเร่งด่วน
4. สร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ และพัฒนานักวิจัยรุ่นเก่าให้เป็นมืออาชีพ
5. ปรับปรุงระบบการบริหารงานวิจัยเพื่อสนับสนุนและส่งเสริม งานวิจัย สิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมที่สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนและสังคมอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

ยุทธศาสตร์ที่ 9 ให้บริการวิชาการเพื่อการแข่งขันและสร้างรายได้

1. ขยายการให้บริการวิชาการและวิชาชีพทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ให้บริการวิชาการ โดยเน้นการฝึกอบรมและถ่ายทอดเทคโนโลยีเชิงบูรณาการ
2. บริการวิชาการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเชิงบูรณาการร่วมกับกระทรวงอื่น ๆ เพื่อการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานสินค้าอุตสาหกรรมและชุมชน เช่น การบริการตรวจสอบมาตรฐานอุตสาหกรรม
3. ส่งเสริมอบรมวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตแก่ผู้ด้อยโอกาส
4. ส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและ ขนาดย่อมเพื่อการแข่งขันและเพิ่มรายได้

5. จัดหารายได้จากฐานความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทรัพยากรที่มีอยู่ของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลที่ให้มหาวิทยาลัยมีรายได้พึ่งตนเองได้
6. เน้นการบริการวิชาการเพื่อต่อยอด OTOP และ SMES และพัฒนาสถานประกอบการให้สามารถแข่งขันได้ใน ตลาดโลก เช่น การให้บริการตรวจสอบ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

วิสัยทัศน์ในการผลิตบัณฑิตนักวิชาชีพ

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีวิสัยทัศน์ในการผลิตบัณฑิตนักวิชาชีพ ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการออกแบบที่มีคุณค่าสู่สากล มีการกำหนดยุทธศาสตร์ไว้ 3 ด้าน ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 จัดการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างมีคุณภาพ

- เป้าประสงค์ตามยุทธศาสตร์ที่ 1
 1. เป็นแหล่งการศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีเชิงบูรณาการที่เข้มแข็งและได้มาตรฐานสากล
 2. สร้างคนคุณภาพสู่โลกอาชีพ (สร้างคนเก่งและคนดีที่มีทักษะวิชาชีพ)
- กลยุทธ์หลักตามแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน
 1. บูรณาการหลักสูตรแบบองค์รวม
 2. สร้างความเข้มแข็งทางวิชาชีพเฉพาะทาง
 3. บริหารจัดการเชิงรุก
 4. พัฒนานักศึกษาและบัณฑิต ให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่า
 5. พัฒนาศักยภาพทางการศึกษาทุกระดับ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาสังคมโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง โดยการพัฒนาและยกระดับ

- เป้าประสงค์ตามยุทธศาสตร์ที่ 2
 1. ให้บริการวิชาการแก่สังคมโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง
 2. เป็นแหล่งทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม
- กลยุทธ์หลักตามแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน
 1. ให้บริการวิชาการแก่สังคม เพื่อสร้างและพัฒนาอาชีพยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง

2. สนับสนุนการสืบสานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและรักษาสิ่งแวดล้อม
**ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเชิง
 บูรณาการที่ได้มาตรฐาน**

- เป้าประสงค์ตามยุทธศาสตร์ที่ 3
 1. สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้เชิงบูรณาการ เพื่อการแข่งขันใน
ระดับชาติและนานาชาติ
- กลยุทธ์หลักตามแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน
 1. พัฒนางานวิจัย/นวัตกรรม/สิ่งประดิษฐ์ เชิงบูรณาการเพื่อประโยชน์
เชิงพาณิชย์
 2. เผยแพร่และถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ความเป็นเลิศ

2.4 สรุปการทบทวนวรรณกรรมที่นำไปใช้ในงานวิจัย

สถาปนิกเป็น วิชาชีพที่มีการควบคุมภายใต้พระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. 2543 โดยมี
 สมาคมสถาปนิกสยาม ในพระบรมราชูปถัมภ์ (Association of Siamese Architects) สถาปนาขึ้น
 เมื่อปี พ.ศ. 2477 เป็นศูนย์กลางในการส่งเสริมวิชาชีพด้านสถาปัตยกรรมและติดต่อประสานงาน
 ระหว่างสถาปนิกด้วยกัน ส่วนสภาสถาปนิก (Council of Architects) มีหน้าที่ออกใบอนุญาต
 ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม (ก.ส.) รับรองคุณวุฒิ รวมทั้งควบคุมจรรยาบรรณวิชาชีพ
 ของสถาปนิก สาขาวิชาของสถาปัตยกรรมศาสตร์โดยสากลแล้ว แบ่งออกได้เป็น 4 สาขา คือ

- 1) สถาปัตยกรรมหลัก (Architecture)
- 2) ภูมิสถาปัตยกรรม (Landscape architecture)
- 3) สถาปัตยกรรมภายในและมัณฑนศิลป์ (Interior architecture)
- 4) สถาปัตยกรรมผังเมือง (Urban architecture)

ขั้นตอนการให้บริการวิชาชีพของสถาปนิก

สถาปนิกจะทำการบริการวิชาชีพตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 1) ออกแบบเบื้องต้น (Schematic Design)
- 2) ออกแบบรายละเอียด (Design Development หรือ DD)
- 3) ทำแบบก่อสร้าง (Construction Document)
- 4) การประมูลและเจรจาต่อรอง (Bidding and Negotiation)
- 5) บริหารงานก่อสร้าง (Construction Administration)

ขอบเขตงานของสถาปนิก

สถาปนิกในปัจจุบันได้มีการขยายขอบเขตการประกอบวิชาชีพไปในหลายๆ ด้านที่เป็นแนวทางเฉพาะ เช่น

- 1) งานด้านออกแบบ (Design)
- 2) งานด้านการบริหารโครงการ (Construction Management)
- 3) งานด้านการบริหารการใช้พลังงานในอาคาร (Building Energy Management)
- 4) งานด้านการออกแบบการให้แสง (Lighting Design)
- 5) งานด้านบริหารจัดการอาคาร (Facility Management)
- 6) งานด้านอนุรักษ์ (Preservation)
- 7) งานตรวจสอบมาตรฐานและความปลอดภัยของอาคาร (Building Inspection)